

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Pastorum Continens Doctrinas, & Industrias ad Pastorale
Munus piè, fructuosè, ac securè obeundum pertinentes,
Unà cum Casibus frequentius circa idem Officium
occurrere solitis, & ex communiote ...**

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1678

Membrum VII. De Obligatione dirigendi & instituendi Fraternitates.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49267](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49267)

ventu & Quadragesima aliquoties per Hebdomadam concionari? *Re.* ita quidem Concilium Tridentinum Sess. c. sacrosanctae, & ipsam etiam praxin in plerisque potioribus civitatibus habere; quia tamen idem Concilium Sess. 5. c. 2. expressè præcipit, ut saltem diebus Dominicis & Festis solennibus ejusmodi conciones habeantur, non videtur velle quod quæque Parochos ad tales conciones extraordinarias obliget præcipuè, si soli sint, & in talibus locis versantes, ubi Populus diebus non festis laboribus occupatus comparere non solet.

Qu. 4. An teneatur publica & occulta peccata in concionibus corrigere, etiam cum suo incommodo, etiamsi non sit in emendationis? Re. affirmativè cum Hurtado, Coting, Duran & aliis apud Busenbaum, l. 3. tr. 3. c. 2. reso. 3. & ref. 5. eo quod cum Christo pactus sit curam & sollicitudinem Gregis gentium, cujus curæ pars non minima est vitiorum correptio; quæ si ceter non proficiat ad emendationem, conducet tamen ad hoc, ut se minùs excusare ad DEUM possint, querique, quod de vitiis suis corrigendis non sint moniti.

Qu. 5. An possit Parochianos suos cogere, ut conciones in Parochia audiant? Re. posse quidem ipsum id facere, si præcisè c. 2. de Paroch. spectentur; quia tamen his per privilegia Regularium & consuetudinem contrariam derogatum est, ideo posse Parochianos in aliis etiam Ecclesiis audire conciones, modò Pastorem suum non contumaciter contempnant.

Qu. 6. An peccet graviter, si in peccato gravi concionem habeat? Re. etsi Suarez 3. p. d. 16. l. 3. putet, eum peccare graviter, si in peccato gravi publicè concionetur; alioquin tamen plerumque peccatum tale non agnoscere, si scandalum absit, eò quòd non videatur actio tam sancta, ut cum talis obligatione statum gratiæ exigere possit.

M E M B R U M VII.

De Obligatione dirigendi, & instituendi Confraternitates.

Qu. 1. Quid circa Confraternitates præcipuè observandum sit Pastor? Re. ea, quæ sequentes versus indicant.

Suavis institutio,
Vt multum frequententur.
Solemnis approbatio,
Vt minus impugnentur.
Legitima directio,
Vt diu conserventur.

Qu. 2. *Quid ad suavitatem Institutionis pertineat?* R. 1. Ut ad finem aliquem valde consolatorium dirigantur ejusmodi Confraternitates, qualis finis est v.g. Patrocinium speciale B. Virginis, aut alterius Sancti, auxilium mutuum in morte, aut post mortem: misericordia erga pauperes, vel captivos præstita: averfio gravis alicujus mali, ut belli, pestilentia. 2. Ut non multiplicentur nimium, sed opera detur, ut una vel altera principalis instituta, vel suscepta, in suo vigore permaneat, ejusque leges accuratè serventur; alioqui enim & hæc suo modo locum habebit illud Isaia cap. 9. *effatum: Multiplicasti gentem (& Confraternitates) & non magnificasti latitiam, & fructum inde speratum; si tamen interdum duæ Confraternitates diversas habent leges, & non difficiles, poterunt simul institui, arripique, uti sunt Congregatio Rosarii, & alia pro Agonizantium vel Defunctorum subsidio instituta.* 3. Ut neque leges instituendæ Confraternitatis multiplicentur, sed paucæ, faciles, & tamen solidæ, id est, ad propositum Sodalitii finem, plurimum conducentes præferantur, ut suo modo etiam talis Confraternitas dicere queat eum Christo, Matth. 11. *Tollite jugum meum super vos; jugum enim meum suave est, & onus meum leve.*

Qu. 3. *Quid circa approbationem observandum?* R. 1. Ut Titulus, Scopus, & Leges talis Confraternitatis accuratè descriptæ Ordinario vel alteri, à quo approbatio petitur, mittantur. 2. Ut per libellum supplicem ea approbatio petatur ab Ordinario loci, in quo erigenda est Confraternitas, & litteræ authenticæ ad hunc finem procurentur. 3. Ut, si commodè fieri possit, etiam ab Apostolica Sede confirmatio suppliciter petatur, unà cum Indulgentiis quibusdam, per quas Sodales ad accuratiorem legum suarum observationem excitentur.

Qu. 4. *Quid circa directionem observandum?* R. 1. Ut ipsa promul-

promulgatio cum insigni aliqua solemnitate, puta Officio solemnni, Concione, Processione, aut etiam Actiuncula brevis instituat, nominâque Sodalium in libro aut tabella annotentur, aliûsque liber habeatur, in quo nomina Magistrorum & alia, quæ, velut magis notabilia Posterorum memoranda consecranda videbuntur, studiosè perscribantur. 2. exercitia in legibus præscripta suo tempore & modo cum magna diligentia & fervore peragantur; & si quod impedimentum intervenerit, de eo Sodales maturè moneantur. Ut Transgressores Legum primò suaviter moneantur: deinde discretè puniantur: & tandem, si hæc nihil proficiant, omnino à corpore Sodalitatis, velut purrida & noxia membra abscindantur.

Qu. 5. *Quare eiusmodi Confraternitates instituenda, & conservanda sint?* R. ob tres causas. 1. *Ob emolumentum*, quod percipitur ex Patrocinio illorum Sanctorum, sub quorum tutela talis Confraternitas erecta est. 2. *Ob auxilium*, quod cuivis Sodali contingit ex frequentia adhortationibus, usu Sacramentorum, precibus pro se invicem ante & post mortem persolvendis. 3. *Ob incitamentum*, quod accipiunt Sodales ex mutuis exemplis & correptionibus sive verbosè opere factis, vel datis; quæ quidem tria commoda, quæ alii qui fastus deducunt, & ad numerum centenarium extendunt, merito sufficere possunt, ut ejusmodi Fraternitates magis confirmantur, accuratè instituantur, & studiosè conserventur.

Dubia moralia.

Qu. 1. *An illos, qui ex Sodalitate exclusi sunt, censeri debeat participes Privilegiorum, & Indulgentiarum eiusdem Congregationis?* R. affirmativam quidem tenere sententiam Navarrum apud P. Gobat in Thef. p. 2. num. 637. sed verius hunc negativam amplecti; itaq; etiam alios ab ipso consilio respondisse, & meritò, si enim nemo Religiosum ex Ordine ejectum, vel spontè discedentem dicere audeat participem bonorum operum & privilegiorum illi Ordini concessorum, nulla sanè apparet ratio, cur non idem etiam pariter de ejecto aut spontè discedente à Congregatione dicendum sit.

Qu. 2. *Cum sæpe Congregationes aliqua sub divisione Regularium constituta gaudeant bonorum operum participatione,*

quid propriè per eiusmodi participationem obtinere censendi sint? R. et si Navar. Cordub. Henriq. Rodriq. & alii apud Layman. l. 5. tit. 7. c. 4. n. 5. & 6. putent, per eam applicari directè & immediatè satisfactiones subditorum, rectius tamen ipsum docere, quòd fructus ex tali participatione per modum impetrationis tantum illis obveniat, quatenus scilicet velut membra ejusdem Ordinis sunt participes illarum precum, quæ vel generaliter pro Religione & membris illius, vel specialiter pro Personis suæ Congregationi conjunctis à Regularibus Ordinis offeruntur; vel etiam quatenus opera bona eorundem Regulariù valent apud Deum de congruo impetrare, ut illorum intuitu propitius sit, & speciali auxilio protegat illos, qui membra sunt hujus Religionis; etenim amicitia ratio postulare videtur, ut DEUS propter Amicos suos etiam aliis benefaciat, qui illis amicitia conjuncti sunt.

M E M B R V M V I I I.

De Obligatione Conversandi.

Qu. 1. Quid circa conversationem præcipuè observandum sit? R. 1. Ut magni æstimetur à Pastore, & inter media potissima salutis alienæ procurandæ reputetur. 2. Ut modo convenienti instituat; est enim hæc ars non difficilis minus, quam utilis, atque adeò non nisi longo usu perfectè ad discitur. 3. Ut suo tempore & loco instituat; nec enim leves ex horum etiam neglectu errores in conversando committi possunt, uti experièntiâ compertum est.

Qu. 2. Quare conversatio hæc magnificienda sit? R. ob sequentes causas. 1. Quia per illam *suavius* procuratur salus proximi, ob familiarem scilicet agendi modum. 2. Quia eadem salus etiam *efficacius* promovetur propter occasionem eligendi materiam loquendi accommodatam & gratam illi, cum quo agitur, eamque per frequentiore repetitionem magis inculcandi. 3. Quia *facilius* quoque procuratur; tum quia facilior est accessus; tum quia liberiùs, & sine rubore privatim loqui licet. Unde rectè Manuale Parochorum p. 3. c. 5. ait, hanc conversationem esse caput totius ferè vitæ Pastoralis; ex conversatione enim spiritus quasi vitales in partes omnes officii dimanant, siquidem vita exemplaris, & utilis